

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 000154 09 Uvp
Banja Luka, 15.2.2010. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Janka Ninića kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Zlatka Kulenovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi S. T. iz I., Ulica... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.05/474/26/08 od 8.7.2008. godine tužene R. u. za g. i i.-p. p. RS iz B. L., u predmetu ponavljanja postupka okončanog rješenjem Narodnog odbora Opštine V., Sreza G. uzurp.br. 1.806 od 20.6.1961. godine, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 000154 08 U od 27.3.2009. godine, u sjednici održanoj dana 15.2.2010. godine donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tužene kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Područne jedinice tužene sa sjedištem u V. broj 15-474-5/06 od 5.3.2007. godine, a kojim je odbačen kao neblagovremen zahtjev tužioca za ponavljanje postupka okončanog rješenjem Narodnog odbora Opštine V. Sreza G. uzurp.br. 1.806 od 20.6.1961. godine, uz obrazloženje da nisu ispunjeni uslovi za ponavljanje postupka iz odredaba člana 237. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 13/02 i 87/07, u daljem tekstu: ZOUP), jer da su protekli rokovi iz tih zakonskih odredaba za podnošenje prijedloga za ponavljanje postupka. I pored navedenog, utvrđeno je da ne postoji nijedan od taksativno navedenih razloga iz odredaba člana 234. ZOUP, po osnovu kojih bi se dozvolilo ponavljanje postupka.

Nižestepeni sud u obrazloženju te presude navodi da naprijed navedenim rješenjem od 20.6.1961. godine nije priznato pravo vlasništva nasljednicima iza A.T., između ostalih i tužiocu, na uzurpiranom zemljištu označenom kao k.č. br. 1611/1, 1611/2, 1612/1 i 1612/2, stari premjer, K.O. V., što odgovara parcelama broj 2463, 2464, 2465, 2467 i 2468 novi premjer K.O. V., nakon provedenog postupka, u kojem je tužilac dao izjavu dana 26.12.1960. godine da se odriče prava vlasništva na uzurpiranom

zemljištu, pa je odlučeno da se o priznavanju njegovog prava vlasništva na tom zemljištu neće raspravljati po odredbama Zakona o uređenju imovinskih odnosa nastalih uzurpacijom zemljišta u opštenarodnoj imovini. Sud je konstatovao da tužilac nije izjavio žalbu protiv navedenog rješenja pa je zaključio da je njegov zahtjev za ponavljanje postupka podnesen po proteku zakonskih rokova predviđenih članom 237. ZOUP.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i opšteg akta, te povrede propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, ističući: da u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nije utvrđeno da li je njegov prijedlog za ponavljanje postupka blagovremen ili ne, s obzirom da je odmah po saznanju o postojanju rješenja iz 1961. godine (dana 7.9.2006. godine), podnio prijedlog za ponavljanje postupka, a da su upravni organi i sud u svojim odlukama dokazivali da li on ima pravo vlasništva na predmetnim nekretninama, iako je njegov zahtjev bio usmjeren na ponavljanje postupka; da nije potpisao niti dao izjavu da se odriče prava nasljedjivanja uzurpiranog zemljišta jer da je u tom periodu bio na odsluženju vojnog roka u tadašnjoj JNA, što je potrebno da se pribavi po službenoj dužnosti; daje nakon izvršenog aviosnimanja 1981. godine evidentiran kao korisnik predmetnih nekretnina, što je prvostepeni organ propustio da utvrdi, a da je bio i posjednik tih nekretnina proizlazi iz popisa stanovništva iz 1991. godine, kada je adresa stanovanja evidentirana na području Opštine V. Predložio je da se pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati na ponovno sudjenje.

Tužena uprava je u odgovoru na zahtjev istakla da ostaje kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta predloživši da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS", broj 109/05 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz sadržaja spisa predmetne upravne stvari proizlazi da je rješenje kojim je postupak u toj stvari okončan, postalo pravosnažno i izvršno dana 10.7.1961. godine, kako proizlazi iz klauzule kojom je ono snabdjeveno. Tužilac je dana 7.9.2006. godine podnio zahtjev prvostepenom organu da mu se izda kopija navedenog rješenja. S obzirom na te činjenice, pravilno je odbačen kao neblagovremen njegov zahtjev za ponavljanje predmetnog upravnog postupka, s obzirom da je podnesen nakon 45 godina od pravo snažno sti rješenja kojim je okončan postupak čije se ponavljanje traži. Prema tome, bez obzira što je tužiocu fotokopija istog uručena 2006. godine, evidentno je da je protekao petogodišnji rok od dana dostavljanja tog rješenja strankama, pa se ponavljanje postupka okončanog tim rješenjem više ne može tražiti niti pokrenuti po službenoj dužnosti, kako je propisano odredbom člana 237. stav 3. ZOUP,

S obzirom na navedeno, nisu ispunjeni uslovi za dozvolu ponavljanja postupka, pa navodi tužioca da je potrebno u postupku utvrditi da li je on zaista potpisao izjavu kojom se odriče prava priznavanja vlasništva na uzurpiranom zemljištu, nisu od uticaja

na pravilnu odluku u predmetnoj upravnoj stvari, koja je zasnovana na utvrđenju da je prijedlog za ponavljanje postupka podnjet neblagovremeno. Otuda su njegovi navodi o nezakonitosti navedenog rješenja bezpredmetni, jer argumentovano nije osporio činjenicu o njegovoj pravosnažnosti.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Janko Ninić